סנסדרין כלכה ס

כ"ג סרש"ל וסריעב"ן

מז ב מיי פ"י מתמת שניים כלכה א סמג עשין קסג מושיע יריד פיי רמז:

ולישלה להו כר"ם. הא לא פריך לישלח להו כר' יאשיה דאמר פו א פיי פכינ פהלי אינו חייב עד שיזרע הסה ושעורה וחרלן במפולת סמב לחיין רו מוש"ש

תחרש שיין תהיה ולבמות יער: ויועליך ככססלה . ואחר כך יקרא יד דשמא הם לא שאלו כשותא בכרמא מהו אלא היכא שעשה כדין היה סי ה סשף כ:

דקי"ל כר' יאשיה בספ"ק דקדושין (דף לפי) א"ל לא להריתו [לא] קי"ל כר' יאשיה ואמר כמי בברכות פרק מי שמתו (דף כבי) נהוג עלמא כתלת סבי כר' אילעי בראשית הגו כרבי יאשיה בכלאים כר' יהודה בן בתירא בדברי תורה מיהו י"ל שלא היו סבורין כן דהא קאמר נמי נהוג כרבי יהודה בדברי תורה ואפ"ה פליגי עליה אמוראי טובא בשמעתה דהתם וקאמר נמי כרבי אילעי ברחשית הגז דחמר חינו טהג חלח בארן ואפ"ה אמריכן בחולין בשילהי פ' הזרוע (דף קלבי) אמר רב חסדא האי מבחא דלא מפרים מתנתא ליהוי בשמתא דה' אלהי ישראל ואמר כמי דרבא קנים אטמא ואפילו רב נחמן גופיה דאמר נהוג עלמא כתלת סבי אמר התם דקנים גלימח וח"ת נהי דלח ס"ל כר' יחשיה מ"מ לישלח להו כרבי יאשיה דכל המיקל בארץ הלכה כמותו בחו"ל וי"ל דלא שייך למימר הכי אלא במין של איסור דהמתירו חושבו מין היתר בארץ הלכה כמותו בחו"ל אבל בדבר שאינו תלוי אלא בזריעה חטה ושעורה וחרלן במפולת יד בהא לא אמר

הלכה כמותו בחו"ל . מ"ר : רב עמרם חסידא מנגיד עלה רב משרשיה יהיב ליה פרוטה יהיר גרם גוירפסי לנכרי כו'. קשיא לי אמאי הא אמריכן לעיל דהלכה כר"ט דמיקל בחו"ל ולריך לומר דבמקומם לא היו בני תורה:

ליה למינוק ישראל . אומר רבי שקבלה הוא בידיט

שזה המקשה רב אחא בר יעקב והייט הא דאמר בעירובין בשילהי בכל מערבין (דף מ: ושם) גבי ברכת זמן על הכוס ביוה"כ דמפרש התם דלח אפשר דהיכי ליטביד כו' ליתביה בכרם ועל הפת בירם לתיטק לית הלכתא כרב אחא בר כול לאישר לפי שאים לתיטק לית הלכתא כרב אחא בר יעקב דילמא אתי למיסרך ולא מליט במקום אחר דאית ליה לרב אחא האי הפותרים שון אלי סברא וי"מ דהוא ההוא דפ' בתרא שכנו ויונו דהוח ההוח דפי בתרח לעם הארץ אין אדם דכדה(דף סו:)דהתקין ביממה דתמניה רשאי להורות להן להיתר משום גנבי ולא חיישינן לסרך בתה במקום לורך ולא נהירא דמאי שנא דנקיט טפי רב אחא בר יעקב מכל שאר אמוראי דהתם ועל ההיא דהתם אומר ר"ת שמותר ליתן לתינוק לשתות כוסשל ברכה כי מיקלע מילה ביוה"כ ולא חיישינן דילמא אתי למיסרך כיון שאין זה מנהג [בקבוע] ולא דמי לכום דיוה"כ דאי הוו יהבי ליה אתי למיסרך אף כשיהיה גדול כיון שעושין מנהג לשתות בכל שנה ושנה ביוה"כ:

הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד:

תניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראית

דור שצרות רבות באות עליו צא ובדוק

בדייני ישראל *שכל פורענות שבאה לעולם

לא באה אלא בשביל דייני ישראל שנאמר

ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה

יעקשו בונה ציון בדמים וירושלים בעולה

ראשיה בשוחר ישפומו וכהניה במחיר יורו

ונביאיה בכסף יקסומו ועל ה' ישענו וגו'

*רשעים הן אלא שתלו במחונם במי שאמר

והיה העולם לפיכך מביא הקב"ה עליהן ג'

פורעניות כנגד ג' עבירות שבידם שנאמר

עיין תהיה והר הבית לבמות יער יואין

הקב"ה משרה שכינתו על ישראל עד שיכלו

שופמים ושומרים רעים מישראל שנאמר

ואסירה כל בדיליך ואשיבה שופטיך

כבראשונה ויועציך כבתחלה וגו' *אמר עולא

באמר שנאמר בצדקה שנאמר יאין *ירושלים נפרה אלא

רב פפא אי בשלי יהירי בשלי אמגושי אי

במלי דייני במלי *גזירפמי אי במלי יהירי

בשלי אמגושי דכתיב ואצרוף כבור סגיך אי

משפטיך פנה אויבך אמר רבי מלאי משום

שבט מושלים שבר ה' ממה רשעים אלו

הריינין שנעשו מקל לחוניהם שבם מושלים

אלו ת"ח שבמשפחות הדיינין מר זומרא

אמר אלו תלמידי חכמים שמלמדים הלכות

ציבור לדייני בור אמר ר"א בן מלאי משום

ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר

לשונכם עולה תהגה כי כפיכם נגואלו בדם

אלו הדיינין ואצבעותיכם בעון אלו סופרי

הדיינין שפתותיכם דברו שקר אלו עורכי

הריינין לשונכם עולה תהגה אלו בעלי

דינין ואמר רבי מלאי משום ר' יצחק מגדלאה

הלכה ברורה. בטעמים שלא יהא בה מחלוקת: ג' עבירום. בשחד שבוטו במחיר יורו ונביחיה בכסף יקסמו : ג' פורעניום . שדה לך שיר הלדק לשרות בה שכינה : אי בשלי יהירי . ישראל מתייהרים איסור כלאים ג' מינים כאחד ועוד שמא לא ס"ל כר' יאשיה ואע"ג בבלורית ובמלבוסי יהירות כפרסים תורה אור

הללו : בשלי אמנושי - יבשלו מסיתים ומדיחים המשניחים חותנו: סגיך. הם גםי הרוח שמגדלין עלמן לשון ישנה מאד (איוב ה) ואח"כ ואסירה בב בינים כל בדיליך אנו אותם המבדילים ב בן שוכחי ישראל מן הקב"ה בשקריהם ובפחזותס: כפלי דייני. רקעיסמינסג שמען נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית מישראל שמשין דין: בפלי.מעל ישראל: גזירפסי.טגשי שוטרי עובדי כוכבים: שנששו מקל לחוניהם. לשמשיהן טותנין יד והויין להן לחחק לומר לא אהיה שליח ואזמין את פלוני לב"ד אם לא תרבה שכר ואחר פסק דין לא ארדט ליכנס למשכט: שבע מושלים. מקל אגרופין של מושלים של הורש וירושלים ציון שדה תחרש וירושלים הייט דיינים רשעים שת"ח שבמשפחותם להם למקל ולאגרוף שעל ידיהם היו מעמידין חותן ומחפין עליהם ועושין סניגרון לדבריהם: לדייני בור. שבהבעחת אומן מ"ח ישים משובה ידי עליך ואצרוף כבור סגיך והרבה דינין שאין נמלכים בהן ומסין חותן : לפיכם נגואלו בדם אלו בותבים הדיינין . שכפיהן פשושין לקבל שוחד ומטין את הדין וטסלין ממון מן בי °ציון במשפט תפרה ושביה בצדקה אמר הבעלים שלא כדין ונותנו לשכנגדו והרי הוא כנומל נשמתו: סופרי כדיינין. שכותבין שטרות של רמיה: מורכי הדיינין מלמדין את בעליני" בשלי דייני בשלי גזירפשי דכתיב °הסיר ה' לא: זכה למשן המשפם. שכנגד הלב שהיה גדול ממנו וקודם למשה עלית "שמיר"א בר' שמעון מ"ר "שבר ה' ממה רשעים שכינה על אהרן כדכתיב (שמוא! א ב) הנגלה נגליתי אל בית אביך ונאמרה לו נבואה של מלרים הכתובה (ביחזקהל כ) עד וימרו בי ואעפ"כ לא נתקנא בו בזאת:בני בשכר. שם מקום : כילה מהו . לנטותה בשבת : לשותם. היתלון שגדל על ההגה מהו של יפר"ל מאי דכתיב "כי כפיכם נגואלו בדם בכרמא ירק הוא וכלאים בכרם או אילן הוא ואינו כלאים בכרם: ולישלם לסו.לד היתר בה: כדרמי בר יסוקפל. כרך עליה חום או משיחה: ומשני לפי שמינן בני סורה. ומקילי טפי: עירבובא. כלאים: וקי"ל . בברכות בפרק כילד גבי ערלה וה"ה לכלאים

שלף היא מצוה התלויה בארן ואינה מיום שפירש יוסף כאוח לה בעם בעם שנים טהגת מן התורה אלא בארן : ממיקרכתיב "ולקרקד נזיר אחיו ר' יוסי בר' חנינא טהגת מן התורה אלא בארן : ממיקר אה הני לא אינומו מעם ייו דכתיב "וישתו מיום שפירש יוסף מאחיו לא מעם מעם יין יסיב פרופה לסינוק נכרי. קסברש מאמר אף הן לא שעמו מעם יין דכתיב "וישתו בחון לאלון שרי ומיחו כל כמה וישברו עמו מבלל דעד האידנא לא (הוה דאפשר משני שלא ילמדו להקל:

שיכרות) ואידך שיכרות הוא דלא הוה שתיה מיים מיהא הוה ואמר רבי מלאי בשכר °וראך ושמח בלבו זכה לחשן המשפט על לבו : שלחו ליה בני בשכר ללוי כילה מהו כשותא בכרמא מהו מת בי"ם מהו אראזיל נח נפשיה דלוי אמר שמואל לרב מנשיא אי חכימת שלח להו שלח להו כילה חורנו על כל צידי כילה ולא מצינו לה צד היתר ולישלח להו כדרמי בר יחוקאל לפי שאינן בני

פסף תורה כשותא בכרמא עירבובא ולישלח להו כדר"ם דתניא "כישות ר' מרפון אומר אין כלאים בכרם וחכמים אומרים כלאים בפרם וקי"ל *כל המיקל בארץ הלכה כמותו בחו"ל לפי שאינן בני תורה מבריז רב האי מאן מספ טי דבעי למיזרע כשותא בכרמא ליזרע רב עמרם חסידא מנגיד עילויה רב משרשיא יהיב ליה פרומה לתינוק נברי וזרע ליָה וליתן לִיה לתינוק ישראל אתי למיסרך וליתן לִיה לגדול נברי אתי לְאיחלופי בישראל. מת שלח להו מת לא יתעסקו ביה לא יהודאין ולא ארמאין לא ביום מוב ראשון ולא ביום מוב שני איני והאמר רבי יהודה בר שילת אמר רבי אסי עובדא הוה בבי כנישתא דמעון ביום מוב הסמוך לשבת

[גיר' סערוך ערך גוז' נאזי דפאמי פי' סריסי ושועלי השרים ובערך

רבינו חננאל

ותחיי פת ראשונה הכא הוא מפורש בפסחים בסוף פ"א: וזה שהשיב רב מנשיא לבני בי בשכר על הכילה ועל הכשות שמעינן שאפילו דברים

5x----